

Světla aut už svítěj, večer začíná
a na chodník kapky padají.
V parku měsíc visí přímo ve větvích
a z kina lidi domů prchají.

Před barem tu v dešti někdo postává.
Jsi to možná ty, nebo jsem to já.
Ptáš se sebe vejít, nebo nevejít.
Věčnej problém pít a nevopít.

R: Čas, čas, čas, někdy láme vaz.
Je to čas, čas, čas, co máš rád
Je to čas tvůj čas.

Auta kolem svištěj, někdo jede spát
a jinej zase z domu utíká.
A déšť ti umyl vlasy a s nima smutky tvý
a noc tě zvolna polyká.

Jsou tam stejný lidi, jsem tam možná já
a holka náhle tvář tvou pohladí.
Ikdyž není hezká, hezká se ti zdá.
Přemejšlíš a to jí vodradí.

R:

Když jdeš potom k ránu prázdnou ulicí
a děti ještě s medvědama spí.
Zmizela ti s nocí, s deštěm půlnočním,
nebyla, nebo byla, co já vím.

Na protější straně půjdu možná já
zorvna jako ty, prázdnou ulicí.
A ptáš se, kdo ti z vočí písek vymejvá,
a kdo nakrmí mládě krkavčí.

R: 2x + Je to čas...